CONDIŢII MINIME DE ÎNFIINŢARE A UNEI PENSIUNI AGROTURISTICE

Drd. ing. Daniela CUCOANEŞ,
Universitatea „Dunărea de Jos", Galaţi

Absolventă a Facultăţii de Ştiinţa şi Ingineria Alimentelor, Universitatea „Dunărea de Jos" – Galaţi, profilul tehnologie şi control în alimentaţie publică şi turism (2003). Este doctorand cu frecvenţă, înmatriculat la 1 noiembrie 2003, conducător ştiinţific prof.dr.ing. Constantin Banu.

REZUMAT

Activităţile desfăşurate în cadrul pensiunilor turistice şi al fermelor agroturistice (cazare, alimentaţie, agrement) constituie un tot unitar, fiind părţi componente ale produsului turistic. În acest sens este obligatorie asigurarea unei relaţii corespunzătoare între calitatea dotărilor, a echipamentelor şi aspectul general al spaţiilor de cazare cu cele pentru alimentaţie şi agrement. În scopul protecţiei turiştilor, activitatea pensiunilor turistice şi a fermelor agroturistice se va realiza cu respectarea acestor normative ce reglementează turismul în România.

ABSTRACT

The activities spreaded as part of tourism pensions and agrotourism farms (accommodation, feeding, entertainment) are constitutive component parts of tourism product. In this sense is compulsory the ensuring a relation between endowments and equipments quality and general aspect of accommodation, feeding and entertainment spaces. In the aim of tourist's protection the activity of tourism pensions and agrotourism farms it will be come true with the strictly following of normative acts who regulates tourism in Roumania.

Turismul reprezintă un factor de seamă în procesul dezvoltării economice. Pornind de la aceste considerente, precum şi de la faptul că România dispune de un bogat şi variat cadru natural, de numeroase resurse turistice primare şi secundare, turismului îi revine un rol important în dezvoltarea economico-socială a ţării, un accent deosebit impunându-se pentru extinderea turismului internaţional românesc.

Turismul rural românesc este una dintre ofertele care prin lansarea „satului turistic" românesc pe piaţa naţională, dar mai ales pe cea mondială, ar putea crea produse turistice de calitate, cu specific naţional şi local, diversificate, contribuind astfel la personalizarea produsului turistic românesc. În acelaşi timp, suntem conştienţi că prin complexitatea sa turismul va determina mutaţii în profil teritorial, contribuind la ridicarea economico-socială a unor regiuni rămase în urmă sau lipsite de resurse.

Aceste transformări se vor manifesta în sistematizarea, amenajarea, construcţia de locuinţe, modernizarea căilor de acces şi a telecomunicaţiilor, serviciilor publice etc., îmbogăţind peisajul geografic românesc. În acest context se impune totodată vocaţia ecologică a turismului prin măsurile de protejare şi conservare a mediului, a valorilor fundamentale ale existenţei umane.

În ultimele decenii ale secolului al XX-lea curba de popularitate a turismului rural a crescut de la an la an, urmărind îndeaproape implementarea confortului în mediul ambiental (funcţionalităţile spaţiului, apa, electricitatea, instalaţiile sanitare, dotările electronice şi electrotehnice de uz casnic cotidian) cu toate dificultăţile întâmpinate de acestea, dintre care costurile şi înlocuirile nu sunt de neglijat. Pe aceeaşi linie se remarcă faptul că de mai bine de două decenii, în numeroase ţări europene se generalizează dorinţa de revalorificare a identităţilor locale, salvându-se şi repopulându-se arhitectura rurală, conservându-se şi punându-se în valoare tot ceea ce este preţios şi autentic.

Pensiunile turistice sunt structuri de primire turistice având o capacitate de cazare până la 10 camere, totalizând maximum 30 de locuri în mediul rural şi până la 20 de camere în mediul urban, funcţionând în locuinţele cetăţenilor sau în clădiri independente, care asigură turiştilor servicii de cazare şi masă.

Pensiunile agroturistice sunt pensiunile turistice care pot asigura servicii de cazare şi masă cu specificaţia că este asigurată o parte din alimentaţia turiştilor din producţia proprie.

Stresul citadin îndeamnă tot mai mult pe locuitorii marilor oraşe să evadeze pentru a regăsi, fie şi pentru câteva zile, frumuseţea şi măreţia naturii, liniştea patriarhală a unor locuri mai ferite de trepidanta civilizaţie urbană.

Graţie unei structuri de relief aproape unice în lume – o treime munte, o treime deal, o treime câmpie – oferta

turistică este variată, din vârful Carpaţilor până pe plajele Mării Negre.

Ca să cunoşti cu adevărat România, să descoperi bogăţia peisajelor şi patrimoniul ei cultural, să întâlneşti locuitorii săi cu modul lor de viaţă, cu tradiţiile şi obiceiurile lor, există o singură posibilitate: vacanţa la ţară.

Fermele şi pensiunile agroturistice răspândite pe întreg teritoriul ţării practică un turism organizat, oamenii fiind recunoscuţi pentru ospitalitatea lor. Produsul turistic rural este destinat satisfacerii nevoii de reîntoarcere la origine, de redescoperire a naturii, a liniştii şi comorilor spaţiului rural (etnografic, folclor, tradiţii meşteşugăreşti, activităţi agricole etc.). Produsul este destinat unui larg spectru de consumatori (copii şi tineret, turişti de vârstă medie 30-45 de ani, turişti de vârsta a treia) şi satisface multiple motivaţii (turism de week-end, sejururi, balneoclimateric, vânătoare şi pescuit, vacanţe active, culturale) în acelaşi timp vizează îi mod special segmentul de turişti ai mediului citadin şi din ţările dezvoltate şi puternic industrializate. Acestor turişti li se oferă mai multe variante de meniuri cu baremuri fixe şi plătite anticipat. În aceste unităţi este necesară oferirea suplimentară, contra plăţii în numerar, a unor sortimente de preparate şi băuturi, altele decât cele cuprinse în cadrul meniurilor zilnice.

Organizarea interioară trebuie astfel realizată încât să asigure condiţii corespunzătoare nivelului de confort al unităţii respective, în corelare cu structura sortimentală oferită.

Fondate ca afaceri de familie, pensiunile s-au dovedit o atracţie datorită aerului de familie pe care îl întreţineau. Pensiunea presupune şi cere o anumită conduită, precum şi o relaţie mai apropiată între gazdă şi oaspete. În fapt, întreg procesul se bazează în primul rând pe o relaţie interumană.

Din punct de vedere arhitectural, o pensiune nu este cu nimic mai deosebită de o locuinţă. Capacitatea de cazare ţine de raportul dintre numărul camerelor de oaspeţi şi capacitatea pe care o poate avea bucătăria unei locuinţe. Compromisurile faţă de calitate sunt uşor de evitat, ţinând cont de faptul că orice exagerare duce inevitabil la lipsa de rentabilitate.

Nu se poate spune decât că o astfel de afacere se poate susţine numai prin muncă asiduă a proprietarilor, personalul care poate fi angajat fiind redus, iar cheia succesului este un spaţiu intim şi familial, cu preţuri decente.

Ca schemă funcţională, faţă de o locuinţă obişnuită, o pensiune are dezvoltate zonele pentru prepararea hranei şi cele pentru oaspeţi, dar fără a se apropia de performanţele unui restaurant. Meniul fix sau limitat permite tipuri diferite de preparări, trasee „curate" şi „murdare". De asemenea, relaţia personală între gazdă şi oaspete nu mai impune separare strictă a traseelor şi a zonelor dedicate personalului şi oaspeţilor. Acest tip de găzduire este foarte asemănător găzduirii obişnuite a unui musafir acasă. Acesta are libertatea (aproape totală) de a intra în toată casa (respectând, bineînţeles anumite intimităţi).

1. CONDIŢII MINIME PENTRU PENSIUNILE TURISTICE ŞI FERMELE AGROTURISTICE

– Amplasarea pensiunilor turistice urbane, a pensiunilor turistice rurale şi a pensiunilor agroturistice trebuie realizată în locuri ferite de surse de poluare şi de orice alte elemente care ar pune în pericol sănătatea şi viaţa turiştilor;

– Dotările din camere şi din grupurile sanitare destinate turiştilor vor fi puse în exclusivitate la dispoziţia acestora;

– În interiorul pensiunilor nu se admit lucrurile personale ale locatarului (articole de îmbrăcăminte şi încălţăminte, bibelouri sau alte obiecte care ar putea stânjeni turiştii);

– Spaţiile pentru prepararea şi servirea mesei, în cazul în care sunt destinate şi pentru consumatorii din afară, numărul locurilor la mese fiind mai mare decât al celor de cazare, dar mai mic de 20, se clasifică în unităţi de alimentaţie pentru turism, potrivit normelor specifice elaborate de Autoritatea Naţională pentru Turism;

– Pensiunile agroturistice care dispun de teren pentru asigurarea serviciilor de campare vor respecta pentru montarea corturilor şi rulotelor criteriile privind echiparea sanitară şi dimensiunea parcelelor potrivit normelor în vigoare;

– În scopul protecţiei turiştilor, activitatea pensiunilor turistice şi a fermelor agroturistice se va realiza cu respectarea actelor normative ce reglementează turismul în România;

– Agenţii economici care construiesc sau amenajează pensiuni turistice şi ferme agroturistice au obligaţia să asigure încă din faza de proiectare respectarea criteriilor de clasificare prevăzute în prezentele norme;

– Activităţile desfăşurate în cadrul pensiunilor turistice şi al fermelor agroturistice (cazare, alimentaţie, agrement, divertisment) constituie un tot unitar, fiind părţi componente ale produsului turistic. În acest sens, este obligatorie asigurarea unei relaţii corespunzătoare între calitatea dotărilor, a echipamentelor şi aspectul general al spaţiilor de cazare cu cele pentru alimentaţie şi agrement;

– În toate pensiunile turistice şi fermele agroturistice, atât în spaţiile de cazare cât şi în cele pentru alimentaţie sunt obligatorii păstrarea ordinii, liniştii publice, moralităţii, curăţeniei şi respectarea cu stricteţe a normelor sanitare şi a celor de prevenire şi stingere a incendiilor;

– La pensiunile turistice şi fermele agroturistice unde grupurile sanitare ale camerelor sau cele de folosinţă comună ale oaspeţilor nu sunt perfect întreţinute (sub aspectul igienei, integrităţii şi folosinţei obiectelor de dotare), certificatul de clasificare va fi ridicat pe loc, iar unitatea va fi închisă în cazul în care agentul constatator este reprezentant al Ministerului Transporturilor, Construcţiilor şi Turismului, cu atribuţii în acest domeniu.

2. DOCUMENTAȚIA NECESARĂ PENTRU CLASIFICAREA PE STELE A PENSIUNILOR TURISTICE ŞI A FERMELOR AGROTURISTICE

În vederea obținerii certificatului de clasificare, agentul economic care administrează pensiuni turistice sau ferme agroturistice va întocmi şi va transmite Ministerului Transporturilor, Construcțiilor şi Turismului, cu 30 de zile înaintea începerii activității pensiunii turistice sau a fermei agroturistice, următoarele documente:

1) cererea tip;

2) fişa de prezentare a unității, cu precizarea modului de îndeplinire a criteriilor aferente numărului de stele solicitat;

3) copia de pe autorizația de funcționare pentru agenții economici constituenți ca asociații familiale sau persoane fizice autorizate;

4) copia de pe statutul sau de pe hotărârea judecătorească de înființare, din care să rezulte obiectul de activitate (numai pentru agenții economici constituiți ca societăți comerciale potrivit legii);

5) copia după certificatul de înmatriculare în Registrul Comerțului (numai în cazul agenților economici constituiți ca societăți comerciale potrivit legii);

6) autorizația sanitară de funcționare;

7) autorizația sanitar-veterinară;

8) avizul PSI;

9) schița privind structura, amplasarea şi nominalizarea camerelor;

10) avizul specific privind amplasamentul şi funcționalitatea, emis de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor şi Turismului în conformitate cu prevederile Legii nr. 50/1990 privind autorizarea executării construcțiilor şi unele măsuri pentru realizarea locuințelor şi pentru obiectivele nou constituite, situate în stațiuni turistice.

3. ELIBERAREA, RETRAGEREA ŞI ANULAREA CERTIFICATULUI DE CLASIFICARE

1. Direcția generală a clasificării, brevetării, licențierii şi control servicii turistice din cadrul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor şi Turismului verifică la fața locului, prin comisia tehnică, îndeplinirea criteriilor minime de clasificare, întocmeşte certificatul de clasificare şi îl supune spre aprobare conducerii ministerului;

2. Comisia tehnică de verificare este constituită din specialişti ai Ministerului Transporturilor, Construcțiilor şi Turismului şi ai Asociației Naționale de Turism Rural Ecologic şi Cultural (ANTREC);

3. În funcție de condițiile concrete constatate în unitatea verificată, comisia tehnică de verificare poate propune unele compensări de dotări şi servicii pentru acordarea sau menținerea categoriei de clasificare;

4. Eliberarea certificatului de clasificare se face în termen de cel mult 60 zile de la data primirii documentației de clasificare complete din partea agentului economic;

5. Certificatul de clasificare se afişează la loc vizibil în unitatea respectivă, pentru a fi cunoscut de turişti;

6. Unitățile care la data verificării nu îndeplinesc criteriile nici pentru categoria minimă nu se clasifică şi, în consecință, nu mai pot funcționa. Motivația neclasificării se consemnează de către comisia tehnică de verificare în procesul-verbal de constatare, din care un exemplar se predă agentului economic care administrează unitatea, în acest caz procesul-verbal de verificare având rol de comunicare cu privire la neeliberarea certificatului de clasificare;

7. În cazul în care comisia tehnică de verificare constată neîndeplinirea unor criterii care permit totuşi asigurarea unor servicii minime pentru turişti, cu respectarea normelor igienico-sanitare şi de confort termic, unitățile în cauză vor fi clasificate la categoria minimă pe o perioadă limitată de maximum 1 an; la expirarea acestui termen, unitățile la care n-au fost realizate integral criteriile nici pentru categoria minimă vor fi închise;

8. Agenții economici au obligația să respecte condițiile şi criteriile care au stat la baza clasificării pe toată perioada funcționării pensiunilor turistice sau a fermelor agroturistice;

9. Direcția generală a clasificării, brevetării, licențierii şi control servicii turistice din Ministerul Transporturilor, Construcțiilor şi Turismului verifică periodic starea şi funcționarea dotărilor, calitatea serviciilor prestate, respectarea normelor de igienă şi a celorlalte criterii care au stat la baza clasificării unității. Nerespectarea acestora atrage după sine măsuri de declasificare sau, după caz, de retragere şi anulare a certificatului de clasificare;

10. În cazul în care s-au modificat condițiile existente la data eliberării certificatului de clasificare în sensul neîndeplinirii integrale a criteriilor de clasificare, schimbării capacității sau structurii spațiilor, trecerii în administrarea altui agent economic, administratorul pensiunii sau al fermei este obligat ca în termen de 30 zile să solicite eliberarea unui nou act de clasificare a unității. Titularul certificatului de clasificare poate solicita reclasificarea unității în cauză, dacă în urma lucrărilor de modernizare şi de îmbunătățire a dotărilor şi serviciilor estimează că unitatea corespunde unei categorii superioare de clasificare. Solicitarea va fi însoțită de un memoriu justificativ privind eliberarea noului certificat de clasificare.

BIBLIOGRAFIE

1. **Albuț, A., Iţco, I.** *Mic îndrumar în activitatea turistică*, Editura Muşatinii, Suceava, 1998.
2. **Nistoreanu, P.** *Turism rural – o afacere mică cu perspective mari*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1999.
3. ** * * Monitorul Oficial al României*, Bucureşti, 1997-1998.